

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
02. 06. 2013 do
03. 06. 2013

Število objav: 6
Tiskani mediji: 4
Splet: 2
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Klovnbufo
Linhartovo srečanje

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	Jelizaveta Bam za male in velike	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Nedeljske novice; 0	Stran: 39	Površina: 404 cm ²
	Rubrika / Datum	Novice, 02. 06. 2013		
Stran v zbirki 3	Avtor	Jankovič Jaroslav		
	Teme	Klovnbuf		

		Naslov	Jelizaveta Bam za male in velike	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Slovenske novice (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Novice, 02. 06. 2013		
Stran v zbirki 4	Avtor	Jankovič Jaroslav		
	Teme	Klovnbuf		

		Naslov	Marko Bratuš: »Fraza »pošten politik« že sama sebi nasprotuje«	
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	veza.sigledal.org (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 02. 06. 2013		
Stran v zbirki 6	Avtor	Pelko Maša, SiGledal		
	Teme	Linhartovo srečanje		

		Naslov	Drugi dogodki	
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Dnevnik; 118000	Stran: 31	Površina: 87 cm ²
	Rubrika / Datum	Scena, 03. 06. 2013		
Stran v zbirki 12	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Obvestila	
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Primorske novice; 53000	Stran: 30	Površina: 108 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 03. 06. 2013		
Stran v zbirki 13	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Večer za Mlado noč	
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Žurnal24; 287000	Stran: 21	Površina: 43 cm ²
	Rubrika / Datum	Scena, 03. 06. 2013		
Stran v zbirki 14	Avtor	T. B.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Jelizaveta Bam za male in velike

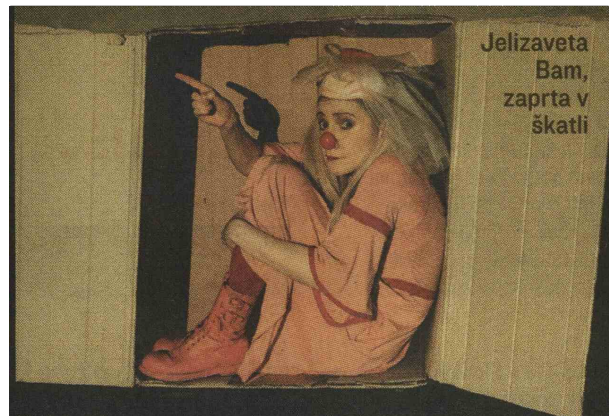
V sklopu 6. mednarodnega klovnovsko-gledališkega festivala **Klovnbufo**: Quo vadis? so uprizorili dramo absurda. Od proznih vinjet prek prvinskega otroškega smeha do apatije.

Jaroslav Jankovič

Foto Rok Govednik

Minulo nedeljo smo sedeli v dvorani Slovenskega mladinskega gledališča v Ljubljani in poskušali slediti igri slovitega ruskega literata **Daniila Ivanoviča Harmsa**. Večerna

tradicije komajda še oseba, le toliko, kolikor je sama na sebi kriva: »Vi ste zločinka!« jo obtoži Pjotr Nikolajevič, ki ga je zaigral režiser predstave **Ravil Sultanov**. »Zakaj?« vpraša nedolžna Jelizaveta. »Ker nimate pravice do glasu.« ji ob aretaciji odgovori

ki pa s seboj nosi neotipljivo grenkobo. Občutek, ko iz začetnega (revolucionarnega?)

zares globoko izkusili. Leto 1926 je namreč prvo leto po revoluciji, ko je novi državi uspelo za silo ublažiti lakoto. Harms je Jelizaveto Bam napisal 20 let pred nastankom anti-drame Plešasta pevka, a se zavesa po premieri ni dvignila 50-krat kot pri uprizorjanju **Ionescovih** del – se pa zato dviguje danes. Tretji lik, ki po potrebi skače iz vloge očeta v vlogo matere, je zaigrala **Ana Cimperman**.

Ravil Sultanov v vlogi Pjotra Nikolajeviča in Sara Lužovec v vlogi Jelizavete Bam

Oče, ki ga uprizarja Ana Cimperman, in Jelizaveta Bam z babuško.

premiera njegove drame Jelizaveta Bam, ki jo je napisal nemirnega leta 1926 in ki velja za prvo dramo absurda na svetu, je bila pravo malo presenečenje. Kako se je težko, eksperimentalno zgodovinsko delo, ki je po besedah izvršne producentke **Natalije Sultanove** danes namenjeno gledališki smetani, znašlo na repertoarju klovnovskega festivala?

Lik Jelizavete Bam, ki jo je upodobila **Sara Lužovec**, je namreč v sklopu gledališke

Nikolajevič. Sicer pa zgodba, ki je ni, pada iz nesmisla v nesmisel, iz strumnega soldata v boječo pokveko, iz navadnega počestniškega prdca v nedotakljivo vzvišenost in se izgublja v kolektivizmu. V dvorani se je bolj po naključju znašlo nekaj otrok in najstnikov, ki so se posameznim sekvencam pošteno krohotali. Če bi te izvzeli iz celote, bi jih lahko prilepili v kakšen skeč uličnega gledališča. Harms v gledalcu izziva prvinska čustva, denimo smeh,

navdušenja izgubimo upanje in zapademo v apatijo. Delo je serija nesmislov, ki so jih narodi sovjetske revolucije

Ovčka jaz, ovčka ti ...

Jelizaveta Bam za male in velike

Objavljeno: 02.06.2013 18:05 Posodobljeno: 02.06.2013 18:06

Avtor: Jaroslav Jankovič

Ključne besede: Jelizaveta Bam, klovnovskogledališki festival

V sklopu 6. mednarodnega klovnovskogledališkega festivala Klovnbuf: Quo vadis? so uprizorili dramo absurda.

Foto: Rok Govednik.

Minulo nedeljo smo sedeli v dvorani Slovenskega mladinskega gledališča v Ljubljani in poskušali slediti igri slovitega ruskega literata **Daniila Ivanoviča Harmsa**. Večerna premiera njegove drame *Jelizaveta Bam*, ki jo je napisal nemirnega leta 1926 in ki velja za prvo dramo absurda na svetu, je bila pravo malo presenečenje. Kako se je težko, eksperimentalno zgodovinsko delo, ki je po besedah izvršne producentke **Natalije Sultanove** danes namenjeno gledališki smetani, znašlo na repertoarju klovnovskega festivala?

Lik Jelizavete Bam, ki jo je upodobila **Sara Lužovec**, je namreč v sklopu gledališke tradicije komajda še oseba, le toliko, kolikor je sama na sebi kriva: »Vi ste zločinka!« jo obtoži **Pjotr Nikolajevič**, ki ga je zaigral režiser predstave **Ravil Sultanov**. »Zakaj?« vpraša nedolžna Jelizaveta. »Ker nimate pravice do glasu,« ji ob aretaciji odgovori Nikolajevič. Sicer pa zgodba, ki je ni, pada iz nesmisla v nesmisel, iz strumnega soldata v boječo pokveko, iz navadnega počestniškega prdca v nedotakljivo vzvišenost in se izgublja v kolektivizmu.

V dvorani se je bolj po naključju znašlo nekaj otrok in najstnikov, ki so se posameznim sekvencam pošteno krohotali. Če bi te izvzeli iz celote, bi jih lahko prilepili v kakšen skeč uličnega gledališča.

Harms v gledalcu izziva prvinska čustva, denimo smeh, ki pa s seboj nosi neotipljivo grenkobo. Občutek, ko iz začetnega (revolucionarnega?) navdušenja izgubimo upanje in zapademo v apatijo. Delo je serija nesmislov, ki so jih narodi sovjetske revolucije zares globoko izkusili. Leto 1926 je namreč prvo leto po revoluciji, ko je novi državi uspelo za silo ublažiti lakoto. Harms je Jelizaveto Bam napisal 20 let pred nastankom antidrame Plešasta pevka, a se zavesa po premieri ni dvignila 50-krat kot pri uprizarjanju **Ionescovih** del – se pa zato dviguje danes. Tretji lik, ki po potrebi skače iz vloge očeta v vlogo matere, je zaigrala **Ana Cimperman**.

 Všeč mi je Postani prvi/a med svojimi prijatelji, ki mu/ji je to všeč.

MARKO BRATUŠ: »FRAZA »POŠTEN POLITIK« ŽE SAMA SEBI NASPROTUJE«

02. JUNIJ 2013 , AVTOR: MAŠA PELKO, SIGLEDAL , OBJAVLJENO V: NA RAMPI

 Like 38

 +1 Deli

Marko Bratuš je z majem 2013 prevzel funkcijo umetniškega vodje Gledališča Glej in zase pravi, da težko zdrži na enem mestu. Diplomirani dramaturg, ki deluje na področjih filma in radia ter je eden od ustanoviteljev spletne strani Vest.si, se je na odru Gleja prvič preizkusil v sezoni 2011, ko je režiral Misterio Bufo Vladimira Vladimiroviča Majakovskega. Na letošnjem festivalu Prelet bo v njegovi režiji premierno uprizorjena politična satira Janezov pasijon, ki spremlja življenje izmišljenega slovenskega politika.

MARKO BRATUŠ / FOTO TOMATO KOŠIR

INFORMACIJE

KOLUMNNE

IZ GLEDALIŠKEGA LISTA

NA RAMPI

SODELOVANJA

POVEZANI DOGODKI

› Prelet

› Janezov pasijon Gledališče Glej

SORODNO

› Dve premieri v Gledališču Glej

IZPOSTAVLJENO

› DNK: Moj ata, socialist

Z majem ste prevzeli funkcijo umetniškega vodje. Imate trdno zarisano pot in cilj, do katerega želite popeljati Gledališče Glej?

Zdi se mi, da bom svoje delo lahko ocenil šele po letu dni, ko bom videl, kako so zaživele stvari, ki sem jih sam pripeljal na oder, kar bo šele v sezoni 2014. Smer Gleja je gotovo jasna in od tega ne nameravam odstopati, ne vidim pa ga kot prostora, kjer bi izživel svoj ego. Moja vizija je bolj trdna samo s stališča, da sem še bolj gotov v to, da Glej dela pravilno, in sicer da ostaja "zatočišče", ki daje prostor različnim oblikam gledališča ter možnosti ljudem, ki jih sicer ne bi imeli. Vizija mora biti jasna, kajti ko je smer začrtana, se lahko od nje tudi oddaljiš, pa še vedno stremiš k istemu cilju.

Gledališče Glej ima specifičen način snovanja umetniškega programa. Vse leto imate odprti poziv ustvarjalcem. Na kakšen način naredite selekcijo oziroma kaj je tisto, kar vas pritegne pri določeni ideji, da se njej in njenim avtorjem odločite dati priložnost?

V osnovi Glej ostaja eksperimentalno gledališče in pokriva to nišo v slovenskem prostoru. Iščemo predvsem avtorje s svežimi in novimi idejami, ki imajo specifičen pristop do same režije, saj Glej, prej kot vse drugo, ostaja v glavni režijski gledališče. Veliko je odvisno tudi od ustvarjalca samega – osebno rad vidim, da je to nekdo, ki je projektu predan in z njim diha. Drugi kriterij pa je, da je izbrani projekt pisan na kožo Gleju oziroma da bi si projekt težko zamislili kje drugje.

Kakšno prednost torej predstavlja odprti poziv?

Odprti poziv omogoča zelo raznoliko gledališko ustvarjanje, ki v svoji osnovi izhaja iz vzgibov ustvarjalcev in ga ne diktira umetniški vodja. To bo moč lepo videti na letošnjem Preletu, kjer se predstavljajo popolnoma raznorodne predstave – *Prometej* kot izčiščena in govorna predstava, *Janezov pasijon* v moji režiji je veliko večji "raztur", ki temelji na parodiji, pa *Kabaret kurac*, kjer rezidenti **G-Fart** ustvarjajo nekaj popolnoma novega in polnega mladostne energije ter se ne podreajo zakonitostim gledališča. Tu imamo še *Zato sem srečen Jureta Novaka*, ki kuha in razlaga o depresiji, ter lutkovno predstavo *Kako je Jaromir iskal srečo*, ki je sicer otroška zgodba, vendar je namenjena tudi odraslim. Morda bi prav zaradi te raznovrstnosti lahko kdo prehitro sklepal, da so stvari brez pomena nametane skupaj, dejstvo pa je, da je vsaka posamično močna v nekem segmentu. Zelo pomembno se mi zdi, da imamo avtorje, ki so močni v svojih izhodiščih.

Kakšna pa je publika Gleja – najbrž gre za določen krog ljudi, ki jim je neinstitucionalna scena zanimiva in blizu in se vedno vračajo. Kako bi bilo mogoče razširiti ta radlj, pritegniti novo vrsto publike?

Ne bom rekel, da poznam prav vse gledalce poimensko, se pa gotovo videvajo podobni obrazi. Veliko smo se ukvarjali s tem, kdo je naše občinstvo, kdo obiskuje predstave neodvisne scene. V tem premisleku pa v Gleju nismo bili sami – tako trenutno s partnerji prek abonmaja Transferzala načrtujemo povezovanje petih neinstitucionalnih gledališč – Mini teatra, Plesnega Teatra Ljubljana, Španskih borcev, Bunkerja (Stara Elektrama) in Gleja. Vsak od nas bo v abonma ponudil po tri predstave, abonent pa si bo lahko izbral po eno iz vsakega gledališča in tako dobil pet predstav ter eno zaključno. Na ta način želimo povečati pretočnost med občinstvi posameznih gledališč in ljudem pokazati, kaj vse pripravljamo.

Poleg tega pa v Gleju krog občinstva poskušamo razširiti tudi z organizacijo negledaliških dogodkov, koncertov (**Katja Šulc, Esad Babačić**), ki v Glej privabljajo povsem drugo občinstvo.

JANEZOV PASIJON / FOTO URŠKA BOLJKOVAC

Po izobrazbi ste dramaturg, vpisali ste magistrski študij radijske režije, ob že omenjenem režijskem delu v teatru ste bili tudi eden izmed ustanoviteljev spletne strani Vest.si, delovali ste kot strokovni selektor na Linhartovem srečanju, ustvarjate na radiu, prav tako ste se preizkusili kot filmski režiser. Zelo pestre in raznovrstne izkušnje.

Eden mojih zgodnjih vzornikov je bil **Jean Cocteau**, ki je delal od krožnikov do dramatike in filma. Sem tip človeka, ki ga zanima ogromno stvari, zato tudi menim, da bi me ustvarjanje na samo enem področju lahko uničilo. Predvsem pa je zanimivo, ko spoznaš, kako ima vsak medij svoje zakonitosti: *Janezov pasijon* ne bi na primer nikoli učinkoval na radiu ali televiziji, ker mora obstajati stik med igralci in gledalci v istem prostoru. Za znanstveno fantastiko se mi zdi odličen medij radio, ki odpre ogromne razsežnosti domišljije, televizija pa je po drugi strani odlična za dokumentarne filme, ker ti pokaže tisto, kar režiser želi, in zna na ta način vplivati na čustva. Moraš torej poznati prostor, v katerem ustvarjaš, in se temu prilagajati. Nikoli pa se ne bi mogel odločiti za en sam medij, zato mi je že umetniško vodstvo v smislu, da zdržim na istem položaju tri leta, na nek način izziv.

Prebrała sem, da je za vaše ustvarjanje dokumentarcev (Elena Pečarič, Alen Kobilica) zelo pomembna intima, ki jo vzpostavite s portretirancem. Kako pa je z intimo v ustvarjalnem procesu gledališke predstave – obstaja tudi v teatru in na kakšen način?

Pri filmu je bolj pomembna s stališča, da jo je zaradi velike ekipe toliko težje doseči, ker v odnose ves čas posegajo neke tehnikalije. Medtem se v gledališču vzpostavi sama od sebe, saj v mesecu ali dveh, ko predstava nastaja in preživljaš čas v gledališču, pride do nekega stalnega vzpostavljanja stikov. Seveda so oni igralci in jaz režiser, ampak ob tako intenzivnem druženju se srečaš tudi z dnevi, ko imamo vsi normalne človeške probleme, kot sta pokvarjen avto in slaba volja. Osebnе težave, misli, odnosi se prepletajo z delom ter nas posledično na nek način povezujejo.

Mi je pa v gledališču bolj kot intima pomembno zaupanje in spoštovanje – tako medsebojno kot tudi do projekta. To je tudi prednost Gleja: nimamo zaposlenih gledališčnikov, zato lahko sodeluješ s komer želiš.

Mladinskemu gledališču se je Glej na festivalu Prelet pridružil lani. Zakaj ti dve gledališči potrebujeta svoj festival, kjer se predstavljata?

Pravzaprav je bistvo zelo pragmatično – na eni strani imamo podobno programsko strukturo državljansko aktivnega teatra, na drugi strani pa smo oboji zelo dovzetni za gostovanja in sodelovanja s tujino. Sodelovanje na festivalu je za obe gledališči dobra priložnost za pridobivanje prepoznavnosti pri tujih selektorjih, pridejo namreč selektorji, s katerimi so povezani oni in mi, kar tvori širšo mrežo selektorjev, obenem je festival tudi za selektorje boljši, saj ti na ta način vidijo več slovenskih predstav, kot če bi si ogledali samo program Mladinskega gledališča. Obenem pa predstave Mladinskega in našega gledališča izhajajo iz drugačnih umetniških predpostavk, zaradi česar združevanje dveh takšnih gledališč ne predstavlja konflikta interesov.

Na letošnjem Preletu bo premierno prikazan *Janezov pasijon*, politična satira v vaši režiji, ki spremlja pasijonsko življenje "izmišljenega slovenskega politika".

Vedno mi je bil najpomembnejši izziv, ki mi ga projekt zastavi. Po *Misteriju Bufo*, ki je bil relativno uspešna predstava, me je predvsem zanimalo, če mi lahko uspe izpeljati še en projekt z enako ekipo. S tega stališča so tudi vsi štirje igralci zelo zanimivi, saj imajo močan odnos in stik s politiko in zato tudi precej dobro izdelano stališče o današnji družbi. Odločili smo se za obliko pasijona, saj omogoča hiter prelet čez človeško življenje. Za začetek sem sestavil strukturo, načrt prizorov, ki pa smo ga skozi improvizacijo dodelali in osmislili. Zame je sodelovanje med igralcem in režiserjem bistveno – saj tako igralci kot drugi sodelavci lahko zelo veliko doprinesejo k predstavi, če jim znaš prisluhniti. Režiserjeva vloga je vloga motorja na čolnu sodelavcev – brez motorja čoln sicer bolj slabo pluje, brez čolna pa motor žalostno potone.

JANEZOV PASIJON / FOTO URŠKA BOLJKOVAC

Kako pomembno pa je pri vašem gledališkem delu zavedanje aktualnosti?

Vsako delo je na svoj način aktualno, namenoma ali ne – vsako delo odraža ustvarjalčevo stanje v trenutnem času in prostoru, zato se temu ni mogoče popolnoma izogniti. Lahko pa to vzameš kot prednost ali kot oviro. *Janezov pasijon* je satirična predstava o izmišljenem slovenskem politiku, ki je skupek vseh lastnosti naših politikov. Odvisno je samo od tega, kako se lotiš določenega projekta – v tem primeru smo zajeli vse pomembnejše politike, ki smo jih zmešali v eno osebo, enega predstavnika ljudstva. Jaz bi temu rekel nadgradnja realnosti, kjer pa moramo to resničnost vedno imeti pred očmi kot osnovo.

Glede na to, kako vsakdanji je postal pogovor o politiki in kako ima že vsak o njej izoblikovano svoje mnenje, me zanima, kako lahko *Janezov pasijon* to temo predstavi na svež, nov način, ki bo še vedno zanimiv?

Ni bistvo delati se norca iz politike, to je le stranski produkt. Naša teza je, da kdorkoli pride na oblast, ga bo to prej ali slej pokvarila. Da fraza "pošten politik" že sama sebi nasprotuje. Šli smo še malo dlje: naš Janez ni v osnovi slab človek, le stik s politiko ga pokvari. Je pa res, da smo mogoče specifični v tem, da ob zaključku podamo odgovor; saj vendarle delamo pasijon, zato se spodobi, da zaključimo s prehodom v blagostanje. So stvari, ki so večje od nas in nietzschejanska volja do moči ni nekaj, čemur se zlahka upreš. To je enostavno del vsakega od nas in zato ne verjamem, da obstaja človek, ki ga moč ne bi pokvarila.

Fraza "aktivni državljani" je postala zelo modna, lahko se jo tako rekoč pritakne kamorkoli.

Zanimivo je, kako je v zadnjih mesecih ta beseda devalvirala, saj je naenkrat vse postalo državljansko aktivno. Gremo v to skrajnost, da je fraza "Gotof si" tako ponarodela, da jo v medijih uporabljajo že za vsak odstop ali kakšno podobno novico. Podobno se dogaja z državljansko aktivnostjo. Jaz si državljansko aktivnega ustvarjalca predstavim kot ustvarjalca "z odnosom do stvari", torej da ima jasno in trdno stališče do vsega, kar počne. Kajti ravno zaradi tega osebnega odnosa je nek projekt tvoj in nek drug ni. Državljanost pa je dodana zato, ker so dandanes to stvari, ki se tičejo nas vseh. Zato bi tudi v Gleju rad imel ustvarjalce, ki bi si želeli nekaj povedati – za ta čas, za ta prostor.

Drugi dogodki

Paolo Giordano

Literarni večer.

Ljubljana. Knjigarna Konzorcij. **Ob 18. uri.** V prvih junijskih dneh bo na obisku v Sloveniji italijanski doktor fizike in pisatelj Paolo Giordano. Avtorja poznamo po nagrajenem prvencu Samotnost praštevila, pravkar pa je v slovenskem jeziku izšel še njegov drugi roman Človeško telo.

Olmo Omerzu

Projekcija filma in pogovor.

Ljubljana. Kino klub JSKD. **Ob 19.30.** Najprej bo na sporedu film Mlada noč Olma Omerzua, sledil pa bo še pogovor z režiserjem o filmu, študiju v Pragi, ambicijah ter njegovi samosvoji, zreli, premišljeni, nenavadno senzibilni poetiki.

Plesalka v senci

Film.

Ljubljana. Kinodvor. **Ob 16.45.** Režija James Marsh (Irska/Velika Britanija, 2012). Belfast v sedemdesetih letih. Dvanajstletna Collette pošlje brata po škatlico cigaret za očeta, po katero bi morala oditi sama. Že trenutek zatem se deček znajde v navzkrižnem ognju in pred njenimi očmi umre. Dvajset let kasneje. Collette McVeigh je samska mati, ki se je za svojo otroško napako spokorila tako, da je postala radikalna aktivistka Irske republikanske armade.

Nekaj je v zraku

Film.

Ljubljana. Kinodvor. **Ob 18.45.** Režija Olivier Assayas (Francija, 2012). Med študenti iz predmestja Pariza je revolucionarni duh maja 1968 še kako živ. Strastnim ideološkim debatam sledijo protesti in subverzivne akcije ...

Dekle od nikoder

Film.

Ljubljana. Kinodvor. **Ob 21. uri.** Režija Jean-Claude Brisseau (Francija, 2012). Nizkopračunski film, posnet z minimalnimi sredstvi – Brisseau ga je v celoti in z majhno (tokrat prvič digitalno) kamero posnel v lastnem stanovanju sredi Pariza, v glavni, naslovni vlogi pa nastopi naturščica (Virginie Legeay) – zaradi poigravanja s formalnimi elementi iz francoske kinematografije deluje kot poklon francoskemu filmu. Ritem filmu tako narekujejo filmski in osebni spomini.

OBVESTILA

MEDOBČINSKO DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE SEŽANA ▶ vabi otroke in mladino na letovanja: od 22. do 29. julija v Otroškem centru Pacug pri Strunjanu za otroke 1.- 5. razreda; od 18. do 25. avgusta za predšolske otroke, ki letos vstopajo v 1. razred, in otroke od 1.-3. razreda; od 25. julija do 3. avgusta v Materadi pri Poreču za otroke od 6. do 9. razreda in srednješolce. V vseh terminih je možno uveljavljati zdravstven regres ZZS.

- V času od 1. do 19. julija nudijo **brezplačno** celodnevno počitniško varstvo na osnovi predhodnih prijav, do zapolnitve mest.

Informacije - na sedežu, na spletni strani društva ali tel. 05/734-14-86.

DRUŠTVO PLUTON ▶ Psihoterapija in svetovanje. Pomoč zasvojenim in svojcem. 051/633-443, pluton.drustvo@gmil.com, <http://psihoterapija.evizitka.biz/>

facebook: Svetovanje Pluton.

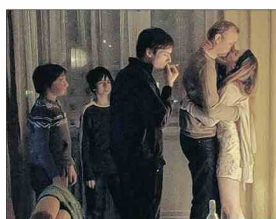
FIT CAMPI ▶ Fit camp Nova Gorica, **vsak torek** ob 19. uri. Fit camp Branik, **vsak četrtek** ob 18. uri. Fit campi so skupinske, vodene vadbe, napolnjene z motivacijo. Vsak udeleženec Fit campa je deležen brezplačne wellness analize, na podlagi te pa še načrta za opredelitev ciljev za doseg telesne pripravljenosti in vitalnosti. Fit campi so brezplačna, vodena vadba. Potrebne predhodne prijave na info@nasenekajdam.si, 040/685-585.

JSKD OI TOLMIN ▶ organizira keramično delavnico, ustvarjanje v raku tehniki - stari japonski tehniki žganja keramike z nepredvidljivimi in neponovljivimi efekti. Delavnica bo potekala na Mostu na Soči **8. junija** (od 9. do 19. ure) in **22. junija** (od 9. do 19. ure). Za ude-

ležbo je potrebno poznati osnove oblikovanja unikatne keramike in dekorative. Rok prijave **ponedeljek, 3. junij**.

Za zamudnike Večer za Mlado noč

Mlada noč je celovečerni prvenec Olma Omerzuja.

Ljubljana. Tisti, ki ste zamudili najzanimivejši slovenski film prejšnjega leta oziroma češko-slovensko koprodukcijo *Mlada noč* v režiji diplomanta praške filmske šole Olma Omerzuja, si ga lahko danes ob 19.30 brezplačno ogledate v Kino klubu **JSKD** na Beethovnovi ulici. Po projekciji filma se bo o intimni drami, ki je bila prikazana tudi na Berlinalu, z režiserjem pogovarjala scenaristka in dramaturginja Ana Lasić, spregovorila pa bosta tudi o študiju v Pragi in načrtih za prihodnost. T. B.